

Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – Egiom SAS, prije Holcim France SAS, Enka SA protiv Ministre des Finances et des Comptes publics

(Predmet C-6/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Izravno oporezivanje — Sloboda poslovnog nastana — Slobodno kretanje kapitala — Porez po odbitku — Direktiva 90/435/EEZ — Članak 1. stavak 2. — Članak 5. stavak 1. — Izuzeće — Dividende koje društvo kći rezident raspodjeljuje matičnom društvu nerezidentu koje izravno ili neizravno kontroliraju rezidenti trećih zemalja — Predmnjeva — Utaja, izbjegavanje i zlouporaba poreza)

(2017/C 374/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Egiom SAS, prije Holcim France SAS, Enka SA

Tuženik: Ministre des Finances et des Comptes publics

Izreka

Članak 1. stavak 2. Direktive Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri različitih država članica, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2003/123/EZ od 22. prosinca 2003., s jedne strane, i članak 49. UFEU-a, s druge strane, treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni porezni propis kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, koji odobravanje porezne pogodnosti predviđene u članku 5. stavku 1. te direktive – to jest izuzeće od poreza po odbitku za dobiti koje raspodjeljuje društvo kći rezident društvu majci nerezidentu, kada je matično društvo pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata trećih zemalja – uvjetuje time da ono dokaže da primjenjivanje izuzeća nije glavna svrha ili jedna od glavnih svrha vlasničkog lanca.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – H. protiv Land Berlin

(Predmet C-174/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2010/18/EU — Revidirani Okvirni sporazum o roditeljskom dopustu — Klauzula 5. točke 1. i 2. — Povratak s roditeljskog dopusta — Pravo vratiti se na isti posao ili na jednakovrijedan ili sličan posao — Zadržavanje stečenih prava ili prava u postupku stjecanja kakva jesu — Javni službenik savezne zemlje promaknut na rukovodeće radno mjesto kao javni službenik na probnom radu — Propis navedene savezne zemlje kojim se predviđa završetak probnog razdoblja na temelju zakona i bez mogućnosti produljenja nakon isteka razdoblja od dvije godine, čak i u slučaju odsutnosti zbog roditeljskog dopusta — Neusklađenost — Posljedice)

(2017/C 374/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: H.

Tuženik: Land Berlin

Izreka

1. Klauzulu 5. točke 1. i 2. revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu, koji se nalazi u Prilogu Direktivi Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka 2010. o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ, treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji konačno promaknuće na rukovodeće radno mjesto javne službe podvrgava uvjetu da odabrani kandidat uspješno završi prethodno probno razdoblje od dvije godine na tom radnom mjestu i na temelju kojeg – u situaciji u kojoj se takav kandidat tijekom većeg dijela tog probnog razdoblja nalazi na roditeljskom dopustu te je i dalje na njemu – to probno razdoblje zakonski prestaje na kraju tog razdoblja od dvije godine a da nije moguće njegovo produženje te se dotičnu osobu slijedom toga prilikom njezina povratka s roditeljskog dopusta vraća na funkciju niže razine, kako statusno tako i u pogledu plaće, koju je obavljala prije svojeg stupanja u navedeno probno razdoblje. Tako dan negativan utjecaj tog klauzuli ne može se opravdati ciljem koji se nastoji postići istim probnim razdobljem, a to je omogućiti procjenu sposobnosti da se radi na slobodnom rukovodećem radnom mjestu.
2. Na sudu koji je uputio zahtjev jest da, prema potrebi ne primjenjujući nacionalni propis o kojem je riječ u glavnom postupku, ispita, kako se to zahtijeva klauzulom 5. točkom 1. revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji se nalazi u Prilogu Direktivi Vijeća 2010/18, je li u okolnostima poput onih u predmetu u glavnom postupku dotična savezna zemlja u svojstvu poslodavca bila u objektivnoj nemogućnosti da dotičnoj osobi omogući da se vrati na svoj posao na kraju svojeg roditeljskog dopusta i, u slučaju potvrđenog odgovora, osigura da joj se dodijeli posao koji je jednakovrijedan ili sličan i u skladu s njezinim ugovorom o radu ili o radnom odnosu a da ta dodjela radnog mjesta pritom ne mora biti podvrgnuta prethodnoj provedbi novog postupka odabira. Na tom je sudu i da se osigura da dotična osoba na svojem radnom mjestu na koje se vratila ili koje joj je ponovno dodijeljeno na kraju tog roditeljskog dopusta nastavi probno razdoblje u okolnostima koje su sukladne zahtjevima koji proizlaze iz klauzule 5. točke 2. revidiranog Okvirnog sporazuma.

⁽¹⁾ SL C 232, 27. 6. 2016.

**Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. rujna 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Hannover – Njemačka) – Heike Schottelius protiv Falka Seiferta**

(Predmet C-247/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 1999/44/EZ — Prodaja robe široke
potrošnje i jamstva za takvu robu — Pojam „ugovor o kupoprodaji” — Neprimjenjivost te direktive —
Nenadležnost Suda)

(2017/C 374/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Heike Schottelius

Tuženik: Falk Seifert